

DUŠA JE ŠOFÉR A MOZOG AUTO, DUŠA JE PROGRAMÁTOR A MOZOG POČÍTAČ, tak videl vzájomný vzťah duše - vedomia a mozgu.

Sir John Carew Eccles (*27. január 1903 Melbourne, Austrália – † 2. máj 1997 Locarno, Švajčiarsko) bol austrálsky lekár, neurofyziológ, nositeľ Nobelovej ceny v roku 1963 za lekárstvo a fyziológiu, konkrétne za objav iónového mechanizmu membrány nervových buniek.

Nositeľ čestného doktorátu (Dr.h.c.) Univerzity Karlovej (1969) a Zlatej medaily tejto univerzity v roku 1993, keď oslávil 90. životné jubileum. V auguste roku 1968 otvorene vystúpil proti sovietskej okupácii v Československu.

John Eccles - excelentný vedec v službách Najvyššieho - nastúpil cestu vedeckých objavov, ktorá sa zavrhila udelením Nobelovej ceny

Ďalší z tábora Nositeľov Nobelovej ceny, ktorý verejne a otvorene vyznával svoju vieru v Boha a nehanbil sa za ňu. Vďaka tomuto mužovi my dnes vieme čiastočne rozumieť tomu, ako pracuje jeden z najdôleži-

tejších orgánov nášho organizmu. Orgán, ktorý zdanlivo riadi všetky pochody v našom tele. Vieme však, že to nie je mozog, ktorý riadi všetky činnosti. Je to, samozrejme, excelentný a veľmi dôležitý orgán. Ale aj mozog je stvorený a aj on je riadený vyšším princípom bytia. Jeho úlohou je byť nástrojom vedomia - duše, ktorá sídli vo vyššej dimenzii, ktorá je v tomto trojdimenzionálnom, kvázi hmotnom, svete pre naše zmysly neprístupná. Môžeme maximálne len vnímať jej vplyv, vytušiť z jej prejavov jej existenciu. Odrzkadluje sa v mozgu, tečie do nášho sveta cez mozog. Cez neho sa prejavuje vedomie. Toto okrem iného jednoznačne prehlasoval tento fenomenálny vedec, ktorý

Nositeľ Nobelovej ceny, za objav
iónového mechanizmu membrány
nervových buniek, objav neurónu.

veľmi dobre poznal činnosť mozgu, veď okrem mnohých objavov, ktoré učinil a mnohých ocenení, ktoré dostal, napokon dostal to najprestížnejšie z ocenení, Nobelovu cenu. Nezabúdajme ani na rytiersky titul, ktorý mu bol udelený anglickou kráľovnou.

Jeho mimoriadne úspešná a plodná vedecká cesta začala na Univerzite v Melbourne v Austrálii, kde získal titul doktora medicíny (M.D.). Preto v Austrálii, lebo sa narodil v Melbourne rodičom - učiteľom Williamovi Jamesovi Ecclesovi a Mary Ecclesovej (dievčenské meno Carew). Jeho starí rodičia sa prisťahovali do Austrálie z Anglicka a Írska v 19.storočí. Od malička vynikal najmä v matematike, no bol dobrý aj v športe. Postavil univerzitný austrálsky rekord v skoku o žrdi. Tiež ho zaujímali filozofické diela. Najviac ho zaujala kniha od Charlesa Sheringtona o činnosti nervovej sústavy. On prvý popísal činnosť centrálnej nervovej sústavy. Bol ocenený Nobelovou cenou v roku 1932 za objavenie neurón. Ecclesa fascinoval vzťah vedomia a mozgu, a to predurčilo jeho vedecké zameranie. Boh ho povolal k tomu, aby ukázal vedeckej obci a celému svetu, že vedomie nie je produktom mozgu, ale cez mozog sa len prejavuje. Čo jednoznačne a podrobne neskôr opísal v mnohých svojich knihách.

Je obdivuhodné a do neba volajúco trestné, ako sa dnešní "vraj vedci", nesiahajúci ani po päty tomuto geniálnemu vedcovi, snažia tajiť výsledky jeho práce a jeho úžasných objavov, jeho názory na vzťah vedomia a mozgu.

Sú to názory človeka, ktorý bol presvedčený, že všetky hypotézy musia byť prísne experimentálne testované v ich najslabších bodoch. Jeho názory, závery, objavy boli skutočne prísne experimentálne testované.

Po skončení štúdií v roku 1925 odišiel do "Mekky vedy", do britského Oxfordu, kde bol jeho učiteľom neskorší nositeľ Nobelovej ceny (1932) Sir Charles Sherrington, mimochodom, tiež hlboko veriaci vedec. On je objaviteľom neurónu, ako sme vyššie spomenuli a mal na Ecclesa veľký vplyv. Jeho veda i jeho viera. Určite sa mu budeme venovať niekedy v budúcnosti. Na Oxforde boli jeho kolegami ďalšie významné osobnosti ako S. Barber, Arthur Balfour (Balfourova deklarácia) alebo J. R. Tolkien (Hobbit, Pán prsteňov).

Prvú svoju vedeckú prácu zasvätil mozočku a jeho funkcií v rámci regulácie motoriky. V roku 1937 sa vracia do rodnej vlasti, do Sydney do Kanematzov-

ho ústavu (nemocnica). Z návratu do Austrálie nebol nadšený. V Sydney mali pravidlo zatvárať pracovisko a do 17.00 hodiny ho museli všetci zamestnanci opustiť. Chýbali mu vášnivé vedecké debaty na pôde Oxfordu. Tu sa stretol s vedcom židovského pôvodu Bernardom Katzom, ktorý musel opustiť Európu kvôli nastupujúcemu antisemitizmu. Vytvorili spolu pracovnú skupinu a spoločne s veľkou vehemenciou pracovali na nervovosvalovom prenose u žiab a mačiek. Nevyhli sa kritike za túto činnosť. Výsledky tejto práce však neskôr veľmi pomohli rozvoju chirurgie. Eccles bol mimoriadne úspešný vo svojom výskume a v roku 1942 sa podieľal na objave transmitterovej funkcie acetylcholinu.

V roku 1943 odišiel z Austrálie do Dunedinu na Novom Zélande, kde mu ponúkli miesto na Lekárskej fakulte na University of Otago.

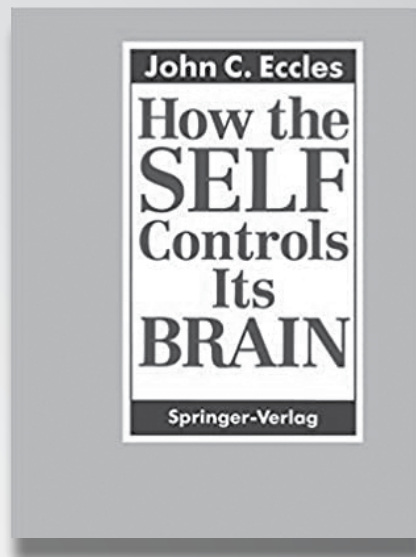
Stretnutie so Sirom Karlom Popperom - nová etapa v živote Božieho rytiera Sira Johna Ecclesa - začína séria prednášok dvoch géniov po celom svete - presťahovanie sa do Cranbery - Nobelova cena 1963

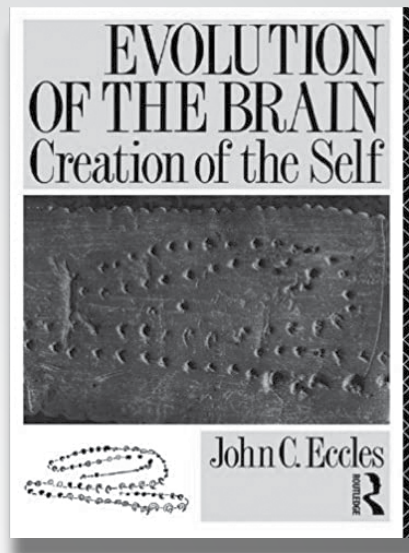
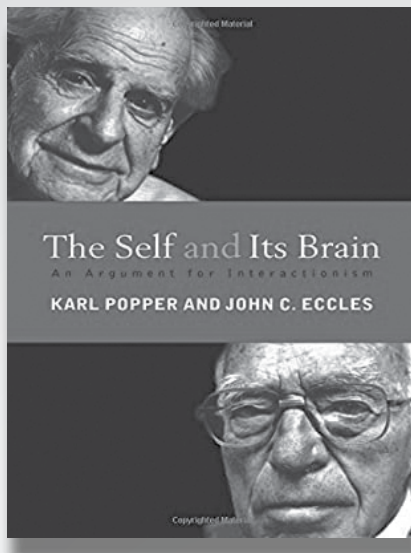
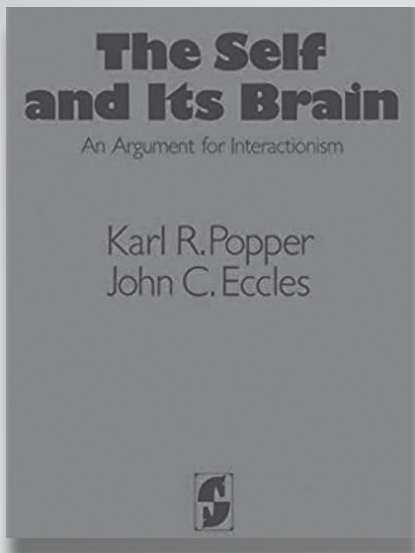
V roku 1944 sa stretol so Sirom Karlom Raimundom Popperom. Pozval ho na prednášku o filozofii vedy, čo malo na neho veľký vplyv. Prednáška mala veľký ohlas vo vedeckom svete, a tak títo dvaja géniovia začali konať semináre na danú tému po celom svete. Sir Karl Raimund Popper bol rakúsky filozof, ktorý tiež musel opustiť Európu pre nastupujúci fašizmus. Je známy svojou teóriou, že ideológie, ktoré sa nedajú falzifikovať sú falošné a bludné. Vedecky dokázal a logicky zdôvodnil, že fašizmus a komunizmus sú bludné a falošné ideológie. Tiež dostal neskôr za svoju prácu rytiersky titul od anglickej kráľovnej. Eccles v roku 1952 odchádza do Cranbery, kde zostal do roku 1966. Spoluzakladal Austrálsku akadémiu vied, ktorú oficiálne založila kráľovná Alžbeta v roku 1954. Jednalo sa o historicky druhú spoločnosť založenú britským panovníkom po Royal Society of London, ktorú založil Karol II. v roku 1966. V rokoch 1957-1961 zastával post prezidenta tejto inštitúcie. V tomto období uzrelo svetlo sveta jeho dielo, kniha Neurophysiological Basis of Mind: Principles of Neurophysiology, v ktorej sa stal jedným z autorov teórie chemického

prenosu na synapsiach, za čo mu bola udelená v roku 1963 Nobelova cena za medicínu a fyziológiu. Nobelovskú prednášku v roku 1963 predniesol na tému The Physiology of Synapsis. Tento pracovný, neúnavne usilovný, Bohom obdarený vedec, pokračoval následne v štúdiu mozôčku a ďalších častí CNS. Spolu s Perem Andersonom pracoval na rozklučovaní pôvodu spinocereberálnej dráhy. Tiež študoval hipokampus, konkrétne funkciu košíčkových buniek. S kolegami publikoval knihu The Cerebellum as a Neuronal Machine. Ďalšie je pôsobiská boli Institut of Biomedical Research v Chicagu, po dvoch rokoch University at Buffalo, napokon The State University of New York, kde bol profesorom fyziológie a biofyziky do roku 1975. Učiniť mnohé ďalšie objavy ohľadom funkcie a činnosti mozgu, o ktorých sa nerozpisujem, aby som vás príliš neunavoval, čo som možno už aj nechtiac urobil. Len preto o tom píšem, aby nám bolo jasné, že tento jeden z najväčších odborníkov na mozog prišiel na to, že vedomie alebo duša nie je a nemôže byť produktom mozgu. Jednoznačne prehlasoval, že duša - vedomie je niečo, čo stojí pred mozgom a cez mozog sa len prejavuje.

Odchod do dôchodku - písanie vedeckých publikácií a kníh, v ktorých píše o nutnosti existencie Boha, duše, večného života...

Vo veku 65 r. svojho života odišiel Sir John do dôchodku z Canberrskej univerzity do Švajčiarska, kde sa začal venovať písaniu kníh, v ktorých zverejňoval svoje objavy a dokazoval existenciu duše, Boha, večného života a vyznával sa zo svojej viery v Ježiša Krista a presvedčenia, že bude Bohom vzkriesený k večnému životu... Jeho publikácie vážili jedenásť kilogramov,

podieľalo sa na nich 74 vedcov z 24 zemí, publikoval 411 vedeckých prác a 4 knihy. Odišiel domov do neba, k svojmu Pánovi Ježišovi Kristovi, v ktorého neochvejne veril, a ktorému celý život ako vedec, ale i ako hlásateľ pravdy slúžil, v požehnané vysokom veku 94 rokov v Locarne vo Švajčiarsku. Určite ho tam čakal veniec slávy za jeho vernú službu Bohu a ľuďom. Ľudia, ktorí Bohu verne slúžia, bývajú Bohom takto odmenení...

Knihy Johna Ecclesa - vzácne myšlienky nositeľa Nobelovej ceny, jedného z najväčších odborníkov všetkých čias na mozog

Napísal množstvo článkov, publikácii, niekoľko kníh. Od koho by sme sa mali dozvedieť a poučiť o tom, akú úlohu plní mozog, tento úžasný, Bohom stvorený a nám darovaný orgán, ak nie od najväčšieho odborníka všetkých čias na mozog a jeho činnosť - Sira Johna Carewa Ecclesa. Tu sú názvy jeho kníh:

John Carew Eccles: How The Self Controls Its Brain

John Carew Eccles: Mind and Brain

Karl R. Popper, John C. Eccles: The Self and Its Brain

J. C. Eccles: Evolution of the brain: creation of the Self

A tu sú niektoré z jeho nádherných myšlienok, ktoré sú, buď obsiahnuté v jeho knihách, alebo boli prednesené na niektorých z jeho prednášok.:

"S poľutovaniahodnou tendenciou dnes mnoho vedcov tvrdí, že veda je tak mocná a všetko poznanie vo svojej moci majúca, že v blízkej dohľadnej dobe bude schopná dať odpoveď a vysvetlenie na všetky prírodovedné javy, vrátane človeka, ba dokonca i na vedomie človeka so všetkými jeho prejavmi.....Toto myslenie má silný presvedčivý vplyv na kruh inteligentných laikov, pretože davy vedcov neuvážene toto hlásajú, vedci, ktorí dostatočne kriticky nepreskúmali nebezpečenstvá tohto falošného a arogantného názoru."

(Eccles: The Human Mystery. Springer International, 1979, I)

"Tvrdím, že mystérium človeka hrozne podceňuje vedecký redukcionizmus, ten materializmus, ktorý prehlasuje, že na celú duchovnú realitu budeme vedieť dať vysvetlenie, že je dôsledkom štruktúr alebo vzorov neuronových aktivít. Toto presvedčenie musíme zaradiť do kategórie pover. Musíme dospieť k poznaniu, že zatiaľ, čo sme bytosti disponujúce telom a mozgom existujúce v materiálnom svete, zároveň sme duchovné bytosti existujúce v duchovnom svete disponujúce dušou."

(Eccles: Evolution of the Brain: Creation of the Self. Routledge, 1991, 241)

"Čím viac sa cestou vedy dozvedáme o činnosti mozgu, tým jasnejší je rozdiel medzi udalosťami v mozgu a mentálnymi - myšlienkovými javmi, a o to viac zázračnejšími sa nám javia mentálne - myšlienkové javy. Sľubujúci (promissory) materializmus je jednoducho povera, v ktorú dogmatickí materialisti veria. Nájdeš v ňom charakteristické znaky mesianistických proroc-

tiev, medzi nimi príslub budúcnosti zbavenej všetkých problémov ľudstva - nejaký druh nirvány, ktorú slubujú našim nešťastným potomkom."

(Eccles: How the Self Controls Its Brain. SpringerVerlag, 1994)

„Na smrť tela a mozgu sa môžeme pozerat' tak, ako na rozpad našej duálnej existencie. Je nádej, že oslobode-

ná duša (duch a duša pozn. autora) nájde budúcnosť majúcu hlbší význam a oveľa zázračnejšiu skutočnosť, snád' v nejakom obnovenom tele, presne v súlade s tradičným kresťanským učením." (Eccles, 1991, 242)

John Gliedmann hovorí, že John Eccles sa tak pozeral na vzťah duše a mozgu, ako na vzťah šoféra a auta, ako na vzťah programátora a počítača. Duša vplýva

na to, kedy neuróny vstúpia do činnosti. Eccles, ktorý je považovaný za otca modernej neurofyziológie, vyslovil presvedčenie, že duša pravdepodobne v štádiu embrya vstúpi do kontaktu s mozgom, a keďže nie je produktom mozgu, prežije smrť mozgu.”

(John Gliedmann: “Scientists in Search of the Soul,

” Science Digest, 90 [7]: 77-79, 105, July. The Hearst Corporation, 1982)

(T.Dimitrov v Knihe 50 Nobel Laureates and Other Great Scientists who Believe in God spomína aj ďalších nositeľov Nobelovej ceny, ktorí taktiež takto duálne chápali vzťah medzi dušou a mozgom. Medzi nich patria: George Wald, Nevill Mott, M. Planck, E. Schroedinger, Brian D. Josephson, Santiago Ramony Cajal, Roger Sperry, Szent-Györgyi Albert, Walter R. Hess, Henri Bergson, Alexis Carrel, atď.)

”Verím, že sme produktmi tvorivej sily, ktorú môžeme nazvať Bohom. Verím, že tento život vedie do budúcej existencie, v ktorej moje ja alebo duša, sa odeje do inej formy jestvovanie, s iným mozgom alebo povedzme počítačom, ak sa to Vám viacej páči. Nevieť presne, ako som dostal tento mozog, je celkom dobrý a som vďačný za neho, ale som realista a viem, že sa pominie, zmizne. Ale aj tak som presvedčený, že moje vedomé ja alebo duša ho prežije.”

(Dick Gilling és Robin Brightwell: The Human Brain. Orbis Publishing, 1982, 180)

Pre intelektuálne náročnejších čitateľov, ktorí majú to tzv. intelektuálne črevo, ponúkam niekoľko myšlienok na žuvanie z knihy J. C. Eccles: Evolution of the brain: Creation of the Self, ktoré sa nachádzajú hlavne v 8.-10. kapitole tejto knihy:

„Počiatkový výrok, ktorý je východiskom presnejšieho formulovania dualistickej domnienky interakcie mozgu a vedomia, hovorí, že celý svet mentálnych udalostí (svet 2) je rovnako autonómny ako svet hmoty a energie (svet 1). Predkladaná interakcionistická domnienka sa týmito ontologickými problémami nezaobrá. Vzťahuje sa len k spôsobu, ktorým mentálne udalosti ovplyvňujú neuronálne udalosti... Spolu s Margenauem (1984) sa domnievame, že interakcia mozgu a vedomia je analógiou probabilistického poľa kvantovej mechaniky, ktorá nemá hmotu

ani energiu, napriek tomu je na mikroskopickej úrovni príčinou efektívnych zmien. Presnejšie povedané predkladáme domnienku, podľa ktorej duševné sústredenie zahrňujúce zámer alebo plánované myslenie môže spôsobiť neuronálne udalosti procesom, ktorý je analogický probabilným poliam kvantovej mechaniky.”

Eccles zastáva názor, že mikroskopickými miestami interakcie mentálnych udalostí s neuronálnymi udalosťami mozgu sú synapsie, miesta vzájomných kontaktov medzi nervovými bunkami, ktoré si tu predávajú informácie prostredníctvom nervových prenášačov. Deje sa to exocytózou, pri ktorej prebieha uvoľňovanie synaptických váčkov. Váčky majú bielkovinový obal a obsahujú malé množstvo nervových prenášačov. Uvoľňujú sa zo zakončenia jedného nervového vlákna, prechádzajúceho synaptickou štrbinou a viažu sa na receptoch inej nervovej bunky. Hmotnosť synaptického váčku sa odhaduje na 10-18g. Za predpokladu dostatočne mikroskopických rozmerov by útvar mohol podľa Ecclesovho názoru vyhovovať Heisenbergovmu princípu neurčitosti.

Jednotku mentálneho poľa (mental unit) označuje Eccles slovom psychon. Duševná akcia, povedzme nejaký zámer, ovplyvní psychon a psychon ovplyvní (z hľadiska kvantovej teórie) mikroskopické miesta synapsii na dendritoch, kratších výbežkoch nervových buniek, ktorými prijímajú informácie. Mentálna akcia „vyberie“ prostredníctvom psychonu vhodné synapsie, ovplyvní ich žiadaným smerom a neuronálna mašinéria vykoná akciu - napr. čin reprezentujúci rozhodnutie slobodnej vôle.

Eccles kritizuje poňatie, ktoré označuje za materialistický monizmus alebo fyzikalizmus. Zaoberá sa so vzťahom slobodnej vôle a morálnej zodpovednosti. V záverečných odstavcoch Eccles píše:

„Vzhľadom k tomu, že materialistické výklady pri vysvetľovaní pocitu jednotnosti, ktorý prežívame, zlyhávajú, musím pripísať jednotnosť sebauvedomovania sa alebo duše nadprirodzenému spirituálnemu stvoreniu. V teologických pojmoch toto vysvetlenie hovorí: každá duša je nové Božie stvorenie vložené do rastúceho plodu niekedy v priebehu doby medzi oplodnením a pôrodom. Istota interného jadra jedinečného individua je tým, čo dokladá nutnosť „Božieho aktu“. Tvrdím, že žiadne iné vysvetlenie nie je

udržateľné - ani genetická jedinečnosť so svojou fantastickou nemožnou lotériou, ani rozdielnosť dané prostredím, ktoré našu jedinečnosť neurčujú, iba ju modifikujú. Tento záver má neoceniteľný teologický význam. Výrazne posilňuje našu vieru v ľudskú dušu a jej zázračný pôvod v Božskom stvorení...“

Odborná kritika o tejto knihe J. C. Eccles: Evolution of the brain: creation of the Self hovorí, že kniha je skvelým prehľadom poznatkov o ľudskom mozgu a jeho vyšších funkciách do konca 80. rokov. Cez miestami značnú technickú náročnosť je kniha čitateľná, presná, stručná a výstižná. Filozofické vyznenie troch posledných kapitol poteší veriacich ľudí na celom svete. Skeptikov by to, vzhľadom ku kvalite knihy, nemalo odradiť.

Pre intelektuálne náročnejších čitateľov niekoľko myšlienok na žuvanie z knihy J. C. Eccles: Evolution of the brain: creation of the Self, nachádzajú sa hlavne v 8.-10. kapitole:

„Počiatočný výrok, ktorý je východiskom presnejšieho formulovania dualistickej domnienky interakcie

I maintain that the human mystery is incredibly demeaned by scientific reductionism, with its claim in promissory materialism to account eventually for all of the spiritual world in terms of patterns of neuronal activity. This belief must be classed as a superstition.

...

We have to recognize that we are spiritual beings with souls existing in a spiritual world as well as material beings with bodies and brains existing in a material world.

from Eccles Book

“In Evolution of the Brain: Creation of the Self ”

(1991)

mozgu a vedomie, hovorí, že celý svet mentálnych udalostí (svet 2) je rovnako autonómny ako svet látky a energie (svet 1). Predkladaná interakcionistická domnienka sa týmito ontologickými problémami nezaobrá. Vztahuje sa len k spôsobu, ktorým mentálne udalosti ovplyvňujú neuronálne udalosti... Spolu s Margenauom (1984) sa domnievame, že interakcia mozgu a vedomia je analógiou probabilistického poľa kvantovej mechaniky, ktorá nemá hmotu ani energiu, napriek tomu je na mikroskopickej úrovni príčinou efektívnych zmien. Presnejšie povedané predkladáme domnienku, podľa ktorej duševné sústredenie zahrňujúce zámer alebo plánované myslenie môže spôsobiť neuronálne udalosti procesom, ktorý je analogický probabilným poliam kvantovej mechaniky.“

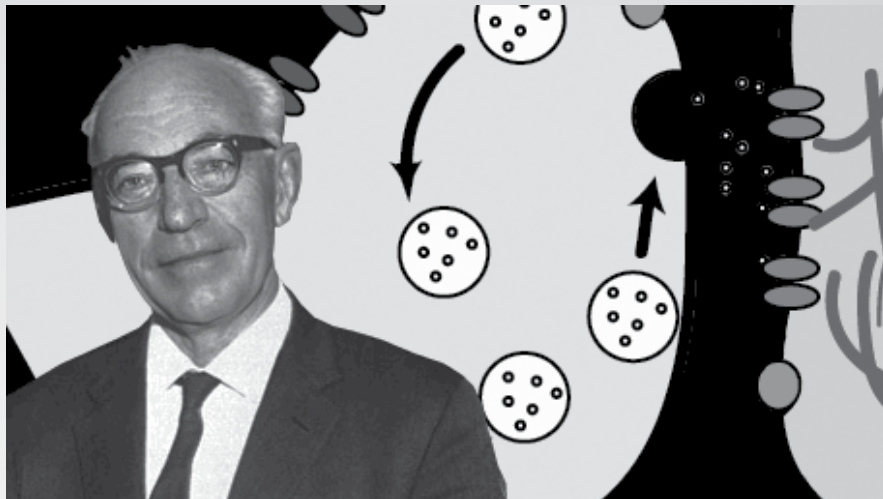
Eccles zastáva názor, že mikroskopickými miestami interakcie mentálnych udalostí s neuronálnymi udalosťami mozgu sú synapsie, miesta vzájomných kontaktov medzi nervovými bunkami, ktoré si tu predávajú informácie prostredníctvom nervových prenášačov. Deje sa to exocytózou, pri ktorej prebieha uvoľňovanie synaptických váčkov. Váčky majú bielkovinový obal a obsahujú malé množstvo nervových prenášačov. Uvoľňuje sa zo zakončenia jedného nervového vlákna, prechádzajúceho synaptickou štrbinou a viaže sa na receptoch inej nervovej bunky. Hmotnosť synaptického váčku sa odhaduje na 10-18g. Za predpokladu dostatočne mikroskopických rozmerov by útvar mohol podľa Ecclesovho názoru vyhovovať Heisenbergovmu princípu neurčitosti.

Jednotku mentálneho poľa (mental unit) označuje Eccles slovom psychon. Duševná akcia, povedzme nejaký zámer, má ovplyvniť psychon a psychon ovplyvní (z hľadiska kvantovej teórie) mikroskopické miesta synapsí na dendritoch, kratších výbežkoch nervových buniek, ktorými prijímajú informácie. Mentálna akcia „vyberie“ prostredníctvom psychonu vhodné synapsie, ovplyvní ich žiadaným smerom a neuronálna mašinéria vykoná akciu - napr. čin reprezentujúci rozhodnutie slobodnej vôle.

Kritizuje pojmá, ktoré označuje za materialistický monizmus alebo fyzikalizmus. Zaoberá sa so vzťahom slobodnej vôle a morálnej zodpovednosti. V záverečných odstavcoch Eccles píše:

hlas
VIERA

„Vzhľadom k tomu, že materialistické výklady pri vysvetľovaní pocitu jednotnosti, ktorý prežívame, zlyhávajú, musím pripísať jednotnosť sebauvedomovania sa alebo duše nadprirodzenému spirituálnemu stvoreniu. V teologických pojmoch toto vysvetlenie hovorí: každá duša je nové Božie stvorenie vložené do rastúceho plodu, niekedy v priebehu doby medzi oplodnením a pôrodom. Istota vnútnejšieho jadra jedinečného individua je tým, čo dokladá nutnosť, „Božieho aktu“. Tvrdím, že žiadne iné vysvetlenie nie je udržateľné - ani genetická jedinečnosť so svojou fantastickou nemožnou lotériou, ani rozdielnosti dané prostredím, ktoré našu jedinečnosť neurčujú, iba ju modifikujú. Tento záver má nedocenenelný teologický význam. Výrazne posilňuje našu vieru v ľudskú dušu a jej zázračný pôvod v Božskom stvorení...“

Odborná kritika o knihe J. C. Ecclesa: "Evolution of the brain: creation of the Self" hovorí, že kniha je skvelým prehľadom poznatkov o ľudskom mozgu a jeho vyšších funkciách. Cez miestami značnú technickú náročnosť je kniha čitateľná, presná, stručná a výstižná. Filozofické vyznenie troch posledných kapitol poteší veriacich ľudí na celom svete. Sceptikov by to, vzhľadom ku kvalite knihy, nemalo odradiť.

Vďaka Bohu za jedinečnú požehnanú vedeckú službu Sira Johna Carewa Ecclesa, ktorý potvrdil svojou vedeckou prácou, že viera nám podávaná v Biblii je vedecky potvrdzovaná - Eccles to poriadne vytmavil tým, ktorí ľuďom arogantne a nekriticky podávajú dogmatickú materialistickú ateistickú pseudovieru.

Verím, že si si zamlaskal na fajných myšlienkach od geniálneho odborníka na mozog, človeka, ktorý veľmi dôkladne, vedecky precízne skúmal, študoval mozog a jeho činnosť a dopracoval sa k záverom vedeckými metódami, že vedomie alias duša, nie je a nemôže byť produktom mozgu. Aj keď telo a mozog zahynú, vedomie -alias duša (my biblicky veríme, že duch a duša tvorí vedomie), nezanikne, ale prežije smrť tela a mozgu. Veľmi sa hneval na aroganciu a do-

mýšľavosť povrchných ateistických materialistických vedcov a ich mechanisticko - redukcionistické učenie považoval za nebezpečný blud a náboženskú poveru. Veľmi dôkladne to dokazoval vo svojich knihách a prednáškach. Tešíme sa službe tohto, Bohom poslaného muža do sveta, ktorého úlohou bolo ukázať svetu jasný a jednoznačný rozdiel medzi vedomím - dušou a mozgom. On svoju misiu splnil, Boh ho obdaroval veľkou múdrosťou a dal mu krásny úspešný požehnaný, takmer biblicky dlhý život. Aby mohol dostatočne dlho ľuďom otvárať oči. Dúfajme, že čo najviac ľudí pozná pravdu a pobeží k Ježišovi Kristovi, aby prijal od Neho odpustenie hriechov, zmieril sa so svojim Stvoriteľom, ktorý mu ponúka večný život a prijal ho z Jeho rúk ako dar .Aby sa mohol tešiť do tej krásnej večnej blaženej budúcnosti, o ktorej hovoril v prvom rade Pán Ježiš Kristus, a do ktorej sa tešil aj John Carew Eccles. K tomu musia materialisti opustiť svoj poverčivý blud... Samorejme, všetko posudzujeme vo svetle Božieho slova, aj výnimočný, hojne požehnaný príkladný život Johna Carewa Ecclesa.... Vďaka Bohu za službu tohto výnimočného muža.

Mikuláš Gócze

Zdroje: internet
<https://vesmir.cz/cz/casopis/archiv-casopisu/1995/cislo-3/j-c-eccles-evolution-brain-creation-self.html>
 J. C. Eccles: Evolution of the brain: creation of the Self. Routledge, London and New York 1989, 282 stran
 John Carew Eccles: How The Self Controls Its Brain, 1977
 John Carew Eccles: Mind and Brain, Paragon House Publishers; 2nd edition (January 1, 1985) 364 pages, english
 Karl R. Popper, John C. Eccles: The Self and Its Brain, Springer Science & Business Media, 6. 12. 2012 - 598 page